

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Brage-Snak om Græske og Nordiske Myther og Oldsagn for Damer og Herrer

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 28. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1844_791A-txt-shoot-idm1604.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Ilden, som *Prometheus* eller *Forklogskaben* stjal fra Selvejeren, er nu aabenbar den *Guddoms-Gnist*, som ogsaa *Grækerne* følte i sig, og som vi kalde "*Aand*", usynlig, men dog kiendelig derpaa, at den skaber en ganske egen Lysning og Lunhed i Støv-Hytten, saa Tankerne faae en langt høiere Flugt, Følelserne et langt skønnere Præg og Glæden en langt finere Duft, end *Dyrene*, selv de Klogeste og Frommeste, kiende. Herved opdager *Mennesket*, at han har en *dobbelt* Verden for sig, den Ene tilfælles med Dyrene men den Anden med Guderne, og nu opstaaer naturlig det store Spørgsmaal om Menneskets Forhold til Aandens eller Gudernes, de "salige og u dødelige" Guders Verden, og det er klart af *Mythen* om *Prometheus*, at *Grækerne*, om ikke fra Begyndelsen, saa dog meget tidlig, betragtede deres Besiddelse i Aandens Verden som et *Rov*, der havde draget en følelig *Straf* fra Guderne efter sig, og skjøndt vi umulig kan finde den Løsning af Menneske-Gaaden tilfredsstillende, kan vi dog godt indsee, hvordan den *naturlig* tilbød sig. Eftertanken opdager nemlig snart, at med de nye Kilder til høie Tanker, dybe Følelser og salige Glæder, aabnes ogsaa Kilder til mange Savn og Sorger, og især til Frygten for det hemmelighedsfulde Mørke i Skygge-Riget, som Dyret ikke kiender, saa for *Hedninger* kunde det let synes tvivlsomt, om der var mest vundet eller tabt ved *Guddoms-Gnisten*, og da Mennesket altid har Følelsen af, at al Ulykke har sin Grund i en dunkel Brøde, gjættede man paa et *Rov*, der vel igunden var *umuligt*, men som dog, Muligheden forudsat, virkelig paa en Maade forklarede det Hele. Havde nemlig Mennesket virkelig stjaalet den himmelske *Gnist*, eller dog hælet med Tyven, da faldt Misundelsen og Straffen fra Gudernes Side ganske naturlig, og i *Pandora-Mythen* see vi begge Dele afbildede med en Finhed, der gjør den Græske Vittighed Ære, thi Guderne vil ikke bruge Magt, men sætte List mod List, saa Mennesket kommer ved sit eget Misgreb til at bøde for sin Forgribelse, Uaanden har han stjaalet og vælger nu selv den *falske Skønhed* og dermed alle Ulykker i Tilgift.